

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2021. JANUÁR

1.

FARKAS ÁRPÁD

Újévköszöntő

Részlet

Szép vagy, mint a fehér fenyő,
hótól tiszta, fátyolos,
szép menyasszony, újesztendő,
békét, békességet hozz.

Krumpliföldünk áldja eső,
fű se legyen árva, rossz,
a házukba, újesztendő,
békét, békességet hozz.

ANDRÉ FERENC

Január

Lábam alatt már január trappol,
épül az új univerzum a fagyból!
Alszik a táj és horkol a berek:
földből kinőnek a hóemberek!

Orrukban répa ficáncolgat!
Húzom magammal az új szánkómat,
és nekilendülök a domboldalnak.
Arcomon kiderül a kóbor harmat.

Újév, újév,
újesztendő,
hány csemetéd van?
Tizenkettő!

KISS LEHEL

Szilveszter éjszaka

Amott harangoznak, emitt durrogtatnak,
szaladnak az éjben a kóbor kutyák.
Pereg a konfetti, berezeg az ablak,
csupa hang, csupa fény most a világ.
Csupa hang, csupa fény – berezeg az ablak,
pereg a porka hó. A kóbor kutyák
szaladnak az éjben. Amott durrogtatnak,
emitt harangoznak, zeng a világ.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Pörgetős

Magam körül pörgök-forgok,
Hosszú, csíkos sálat hordok.
Sálam suhog, sálam libben,
Ami fagyos, felhevítem.

Magam körül forgok-pörgök,
Hóembernek bajszot pödrök.
Szánkón siklunk, kedvünk gyorsul,
Egy év eltelt, hó hull, hó hull.

SZŐCS MARGIT

Az eltolható birodalom

Miként fanyalodik versírásra egy unatkozó plüssmackó

Mati egy egész birodalom fölött uralkodott. Övé volt a nappali szobának szinte fele. Országá határát tetszés szerint változtathatta. Ugyanis, ha jól nekifeszült a könynyű, mozdítható műanyag-korlátnak, eltolhatta, amerre csak akarta.

Most éppen az erkély és a hálószoza között ütötte fel tanyáját. Elengedte a korlátot, lehuppant. Szájába tömte hüvelykujját, és

elégedetten nyammogott. Előtte Mackó hevert, az agyoncibált játszótárs, akinek Mati most sem kegyelmezett. Grabancánál megragadva nyaktekerő mutatványokra kényszerítette. Mackó engedelmesen tűrte még azt is, hogy át-dobja a kerítésen.

– Mackó, Mackó! – kiabált a kislány teli torokból mindaddig, amíg Anyus beszaladt a gyerekszobába.

– Mi történt? Megszökött a maci? – csodálkozott Anyus. – Hogy képzeled? Majd beszélek a fejével – ígerte Matinak, miközben visszatette Mackót a korláton belülré.

Mackó népes családból származott. Húsz ikertestvérével ült a játékbolt középső polcán, amikor kiválasztották, vagyis örökbefogadták. Anyus bukkant rá közel három évvel ezelőtt, amikor Mati még a pocakjában lakott.

– Űgye, ő a legbumfordibb? Szerintem tet-szeni fog majd a kislányunknak – mutatta a plüssmackót nyurga, szemüveges férjének.

– Űhüm – bólogatott Apus, kezében mobil-telefonnal, üzenetírás közben. Majd hozzáfűzte:

– Valóban cuki, hasonlít Micimackóra, gyer-mekkori játékmacimra.

Ezzel Mackó sorsa el is dőlt. El sem bú-csúzhatott ikertestvéreitől, hirtelen egy nagy bevásárlókocsiban találta magát. Aztán Mati születéséig a fiókban hevert, még az orra is el-zsibbadt a semmittevéstől. Innen a kiságyba került. Sokáig unatkozott az ágy sarkában, mert Mati jó ideig rá se hederített, csak rúgka-pált és gőgicsélt. Volt ideje gondolkodni. Ek-kor kapott rá a versírásra. Azóta sem hagyta abba. Lehet, hogy legendás ősetől, Micimac-kótól örökölte tehetségét. Nagy szerencséje volt, hogy kipihenhette magát, mert amióta Mati kedvencévé vált, alig van nyugta.

– A gyámbászást, dobálást, nyak-, láb- és mancsficamot még csak elviselném, csak ne rágná rongyosra a fülem – méltatlankodott néha magában.

Ám nem olyan plüssből szabták Mackót, hogy belesavanyodott volna a szomorkodásba. Szerette Matit, és vigasztalódásul azon nyomban írt egy verset:

*Mati elszenderül,
egy légy felé röppen,
a vers véletlenül
e mesébe csöppen.*

(Februárban folytatjuk.)

BERTÓTI JOHANNA

Hópelyhek

Most hópelyheket figyelek,
nincsen köztük két egyforma:
egyik ficánkolva lebeg,
ez valóságos légtorna,

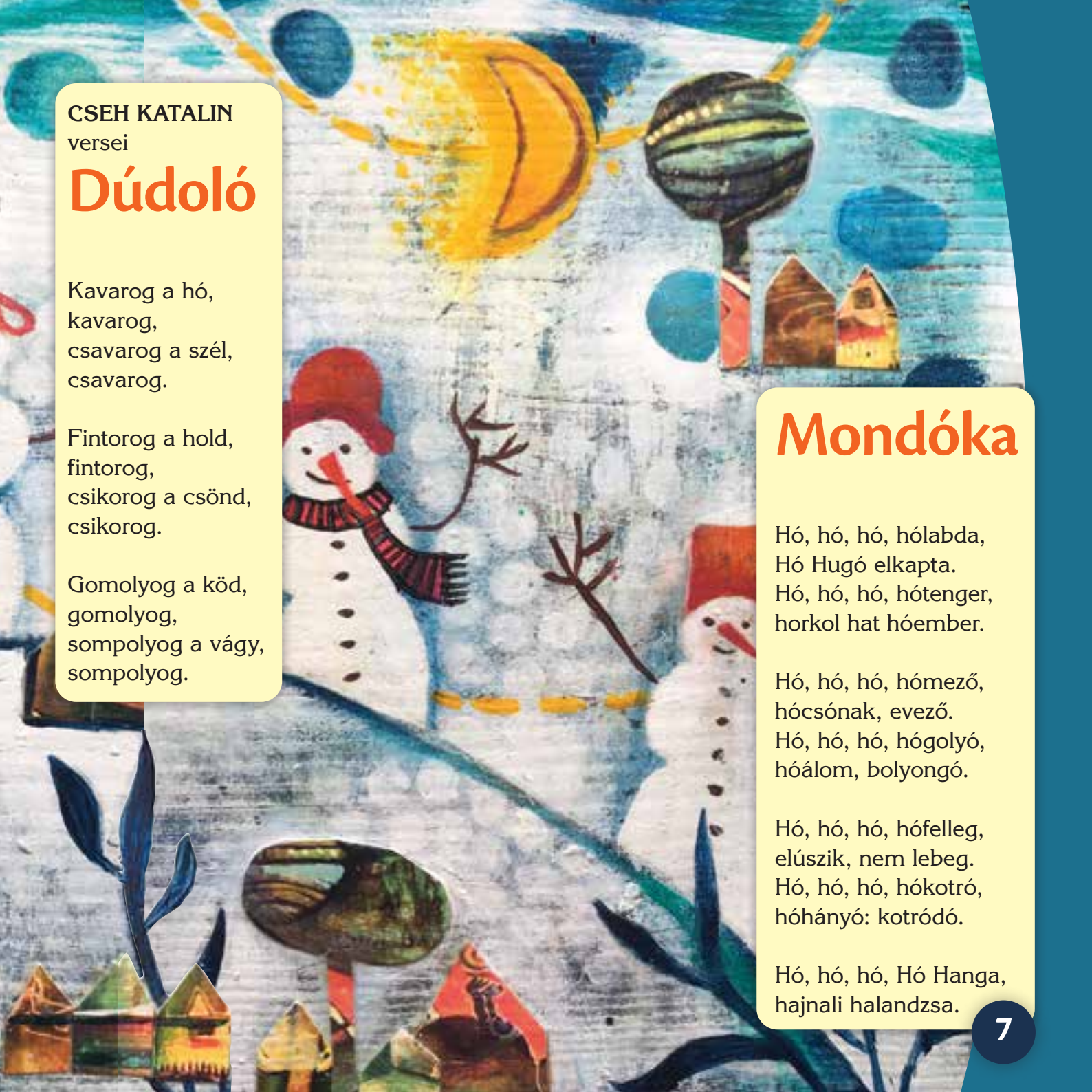
mit a levegőben művel,
a másik táncolva halad
tagadhatatlan derűvel,
élvezi, hogy könnyű, szabad,

van, amelyik csinos, formás,
kecsesen hull le a földre,
és van, amelyik szomorkás,
burkolózna sűrű ködbe,

megint másik szállingózik,
szórakozott, tisztán látom,
egy másik csak hánykolódik,
nincsen cél a láthatáron,

van, amelyik szelíd, kedves,
lágyan hull, fegyelmezetten,
számomra mind rokonszenves,
de jó, hogy megfigyelhettem,

ahogy kavarnak csendben,
mint fejemben hangok, képek,
mik megpihennek egy versben,
a pelyhek meg földet érnek.

CSEH KATALIN
versei

Dúdoló

Kavarog a hó,
kavarog,
csavarog a szél,
csavarog.

Fintorog a hold,
fintorog,
csikorog a csönd,
csikorog.

Gomolyog a köd,
gomolyog,
sompolyog a vágy,
sompolyog.

Mondóka

Hó, hó, hó, hólabda,
Hó Hugó elkapta.
Hó, hó, hó, hótenger,
horkol hat hóember.

Hó, hó, hó, hómező,
hócsónak, evező.
Hó, hó, hó, hógolyó,
hóálom, bolyongó.

Hó, hó, hó, hófelleg,
elúszik, nem lebeg.
Hó, hó, hó, hókotró,
hóhányó: kotródó.

Hó, hó, hó, Hó Hanga,
hajnali halandzsa.

Likaskő

Székely monda

ORBÁN BALÁZS nyomán

Firtos a jó tündérek királynéja volt. De miként néha egy fatörzsről édes és savanyú gyümölcsöt termő ág nőhet, amint ugyanazon virág kelyhe mézet és mérget is rejt, amint a földi életben a jó a rosszal keverve jön elő, úgy a szelíd, a csak jót művelő Fir-

tosnak is volt egy testvére, Tartod. Ő a rosszat művelő tündérek királynéja volt.

A rossz és a jó mindig küzdelemben van egymással, hát hasonlóan a két tündértestvér is ellentétben élt.

A teremtés zűrzavara kezdett rendeződni, a mindenség egyensúlya pedig helyreállni, és a vizek is utat nyitottak maguknak a lefolyáshoz.

A Földön még soha nem látott, pezsgő élet keletkezett.

Firtos örült a teremtetett lények boldogságának, az emberiség fejlődésének, örömkönnyeket hullatott a teremtés milliárdjainak vidor mozgásán. Az örömkönnyek lehullva igazgyöngyökké változtak, s Firtos tündérseregével együtt egy szép napon leszállt a hegytetőre.

Ezt a környezetet annyira megszerette és megkedvelte, hogy nyomban elhatározta: épít ott magának egy gyönyörű várat.

A jó tündéreknak mindezt nem is kellett kétszer mondani.

Megkezdték a munkát, és nagyon szépen haladtak. Amikor már majdnem megvoltak az építéssel, észrevette őket Tartod, a gonosz tündérek királynője.

Hatalmas irigység vette hatalmába, s megfogadta, hogy aznap éjfélig nemcsak szebb várat épít, mint Firtos, de még ideje jut arra is, hogy testvére várának sarokköveit a saját épületébe szállítsa. Firtos vára éjfél előtt elkészült, örömtüzek lobogtak bástyáin, amikor lecsapott Tartod az ő sötét szellemeire.

Percek alatt kifeszítették a vár sarkába helyezett nagy szikladarabot, s a következő percben már át is fúrták; a sötét szellemek vasrúdra fűzve röptették Tartod vára felé.

Amikor Korondon éjjelre szóltak a kakasok, a vasrúd kettészakadt, a kő leesett, és Tartod gonosz fogadása a semmibe vészett. Vára is összeomlott, és Isten büntetéséből el kellett költöznie a győztes Firtos birtokáról.

A likaskő ma is ott hever a Korond vizében. Jól látszik rajta a rossz tündérek által fúrt lyuk.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Hópehely- óvoda

Kézenfogva sorban állnak,
a hópehelyóvodában,
egyik pici, másik kicsi,
ne kételkedj, van, ki hiszi.

Ők is aprón születnek meg,
égből pottyant hóggyereknek,
kicsit később válnak naggyá,
s kerekednek hógolyóvá.

A vajaspánkó

Orosz mese

ÁPRILY LAJOS fordítása

Élt egyszer egy öregember meg egy öregasszony. Kéri az ember az asszonyt:

- Süss nekem, anyjuk, vajaspánkót.
- Ugyan miből sütnék? Egy csepp lisztünk sincsen.
- Ej, te anyjuk! Kapard le a kosár oldalát, seperd fel a magtárt, hátha kerül így egy kis liszt.

Úgy is tett az öregasszony. Lekaparta a kosár oldalát, felseperte a magtárt, s került is

liszt két marékkal. A tésztába tejfelt kevert, pánkót vágott belőle, kisütötte vajban, s kitette a pánkót az ablakba hűlni. Elunta magát a vajaspánkó, legurult a lócára, a lócáról a padlóra, s a padlón elgurult az ajtó felé. Átugrott a küszöbön a tornácra, a tornácra a lépcsőre, a lépcsőről az udvarba, az udvarból túl a kapun, mindig messzebb, mindig messzebb. Gurult, gurult az úton, szembejött vele egy nyúl.

- Megeszlek, te vajaspánkó!
- Meg ne egyél, sanda szemű! Inkább hallgasd meg, milyen szépet énekelek neked!

A nyúl hegyezni kezdte a fülét, a vajaspánkó rákezdte az éneket:

*Vajaspánkó a nevem
elmondom eredetem:
magtárban sepertek,
kosárról kapartak,
tejfellet keverték,
kemencén sütöttek,
ablakon hűtöttek.
Megszöktem az otthonomból,
gazduramtól, asszonyomtól.
Miért féjlek tőled?
Megszököm előled!*

S továbbgurult. Úgy eltűnt a nyúl szeme elől, mintha ott sem lett volna. Begurult a vajaspánkó az ösvényen az erdőbe, s találkozott az ordas farkassal.

- Megeszlek, te vajaspánkó!
- Meg ne egyél, ordas farkas! Szépet énekelek neked – és fújni kezdte énekét.

A farkas szájátva bámulta, a vajaspánkó úgy eltűnt a szeme előtt, mintha ott sem lett volna.

Gurult, gurult az erdőben, s szembejött vele a medve. Csörtet, töri a lombot, rontja a bokrot.

– Megeszlek, te vajaspánkó!

– Úgyan miért ennél meg, te tányértalpú?

S a vajaspánkó már rá is kezdett a mondókára. Amíg a medve a fülét hegyezte, továbbgurult a vajaspánkó. Úgy eltűnt a medve szeme előtt, mintha ott sem lett volna.

Gurult, gurult a vajaspánkó, s szembejött vele a róka.

– Jó napot, vajaspánkó! Ej, milyen jóképű, milyen pirospozsgás vagy! A vajaspánkó rá is kezdte:

Vajaspánkó a nevem...

Miért félsz tőled?

Megszököm előled!

– Felséges ének! – szólt a róka. – Csak az a baj, hogy megöregedtem, kedvesem, rossz hallok. Űlj csak ide az orrocskámra, s fújd el még egyszer.

Nagyon jólesett a vajaspánkónak, hogy így megdicsérték az énekét. Felugrott a róka orrára, s újrakezdte:

Vajaspánkó a nevem...

Abban a pillanatban a róka – ham!

– bekapta.

LÁSZLÓ NOÉMI

Hét, virágos a rét

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvar. Ennek az udvarnak a végében állt egy göcsörtös cseresznyefa. Annak az árnyékában élt Hangya mama tíz gyermekével. Egy szeles januári délelőttön, amíg Hangya mama és Szekunda a konyhában az ebé-

det főzte, Terca és Szexta az ebédlőasztal alatt pusmogott.

– De ha mondom, hogy ma van a születésnapja – mondta Terca. – Figyeld meg, hogy megint elfelejtik!

– Dehogyan felejtik! – tiltakozott Szexta. – Talaly is milyen szép csokitortát kapott.

– Anyától igen, de a többiektől mit kapott? Egy nagy semmit! Legalább mi találjunk ki valamit. Oktáva meg Decima úgyis csak fel-alá rohangál egész nap.

– Mit vársz el tőlük, alig látszanak ki a földből, nem? – mondta Szexta. – Mi lenne, ha valami olyat csinálnánk, amibe Prímusztól Decimáig mindenki besegít!

– Nehéz elképzelni, mi lehet az – mondta Terca. – Most egyébként

sincs könnyű dolgunk, kint minden csupa hó, a kertben csak száraz ág van. Azt mégsem adhatunk neki!

– Lám, lám, kinek van rengeteg puszmognivalója! – szólt rájuk Prímusz. – Mit titkolóztok már megint?

– Azon törjük a fejünket, mivel lepjük meg Szekundát. Ma van a születésnapja! – mondta Szexta.

– Rajzoljatok neki valami szépet – szólt Kvartusz, aki épp most lépett be, egy szál törölközőben.

– Hát veled mi történt? – kérdezte Terca. – Mégsem rajzolhatunk neki minden áldott esztendőben. Tavaly rajoltunk neki, tavalyelőtt is, az előtt is. Hátha kitalálunk valami okosat közösen.

– Kvintusszal és Nónusszal hógolyóztunk – mondta Kvartusz. – Hófehér rét lett az udvar ebben a nagy télben.

– Kérdezzük meg Szeptimuszt – mondta Prímusz. – Hol lehet?

– A kamrában olvas, mint mindig. Eszik, olvas, eszik, aztán alszik és kezdi az egészet újra – mondta Szexta. – Mindjárt előhozom!

Szeptimusz kicsit vakargatta a fejét, amikor a többiek előadták, hogy nem rajz ajándékot kellene gyártani Szekundának. Tanácstalanul bámult ki az ablakon, aztán hirtelen megszűletett az elképzelés.

– Varázsoljunk az udvarra virágos rétet neki! Ott a sarokban a rongyoszsák a sok kinőtt ruhával – mondta. Oktáva, Nónusz és Decima

színek szerint szétválogatja, Terca, az ollókirálynő szirmokra farigcsálja, Szexta szépen hurkapálcikára köti a szirmokat.

– Remek! Telerakjuk az udvart rongyvirággal! Mire az ebéd elkészül, mi is elkészülünk, és akkor még napvilágnál átadhatjuk az „ajándékot” neki – mondta Prímusz.

A kicsik válogattak, Terca csattogtatott, Szexta cérnával hurkapálcikára tekerte a szirmokat, Kvartusz száraz ruhába bújott és a többi fiúval rongyvirágostól kilopózott az udvarra.

A terített asztalnál, amikor Hangya mama kimerte a levest, Terca jelére mindenki fölpattant. Boldog születésnapot, Szekunda! – mondták kórusban, és az ablakra mutattak. A függönyön túl hófehér, virággal rogyásig rakott rét virult. Szekunda azt sem tudta, sírjon vagy nevéssen örömeiben. Gondolhatjátok, hogy végül elnevette magát.

HERVAY GIZELLA

Fura-mese

Kobak, ahogy felébredt, mindjárt tudta, hogy ma minden másképpen van. Ettől nagyon jókedve kerekedett, és énekelni kezdett.

– Te miért nem énekelsz? – kérdezte meg az órát, mert tudta, hogy az óra ma válaszolni fog.

– Rossz kedvem van! – nyújtózkodott az óra. – Azt hiszem, bánatomban meg fogok

állni! Siess, ha nem akarsz elkésni az óvodából, mert én mindjárt fogom magam, és megállok.

– Jó – mondta Kobak –, sietek. De mért van rossz kedved?

– Egész éjjel csak járni-járni! Hát élet ez? – panaszkodott az óra. – Most aztán elég volt, fényes nappal megállok, és kész!

– Igaza van! – nyafogott a papucs az ágy előtt. – Legjobb lesz, ha én is elbújok valahova. Egész nap csak szaladgálni – ki ne fáradna el –, azzal gyorsan beszaladt a fiókos szekrény alá.

Kobak elnevette magát.

– Ne neved ki! – dugta ki a papucs az orrát a fiókos szekrény alól. – Ne neved, mert elő sem jövök többet!

– Maradj csak! – mutatott orrot neki Kobak. – Azt hiszed, nélküled már járni sem tudok? – azzal nagy peckesen mezítláb vonult be a fürdőszobába.

De még be sem tette a lábát, már rá is kiáltott a törülköző:

– Ipics-apacs, nem jár! Számolj tízet, addig elbújunk!

S hát tényleg, mire benyitott Kobak, már se a szappan, se a fogkefe, se a törülköző nem volt a helyén.

– Találd ki, hol vagyok? – cuppogott a szappan valahonnan fölülről, de Kobak hiába nyújtogatta a nyakát, nem látta.

– Ipics-apacs, itt vagyok! – ugrott most fejest a szappan a fürdőkádba, s mire Kobak odaugrott volna, már úszkált is nagy kényesen.

– Úgyse fogsz meg! Úgyse fogsz meg! – csúfokodott a szappan, és hiába csapott rá Kobak, mire összecsuksa a markát, már a kád fenekéről bugyborékol a kacagás:

– Nem tudsz megfogni! Nem tudsz megfogni!

De a törülköző túlkiabálta:

– Játsszunk szembekötősdit! Játsszunk szembekötősdit! – s már be is kötötte Kobak szemét.

– Hihhi! – vihorászott a fogkefe. – Előbújhattok!

Most aztán összevissza kiabált a fésű, a hajkefe, a szappan és a fogmosópohár.

– Hagyjátok abba, mert megyek reggelizni! – szólt rájuk Kobak.

Erre csend lett, a törülköző is a helyére ugrott.

– Csak egy icipicit játsszunk még – kérlelte Kobakot –, csak egy icipicit még! Fújhatnál igazán szappanbuborékot.

– Fújjál szappanbuborékot – kérlelték kórusban Kobakot.

– Na jó, nem bánom, most az egyszer – mondta Kobak, és akkora szappanbuborékot fújt, hogy a fogkefék csak úgy dülöngéltek a nevetéstől.

Addig-addig, míg Kobak nagyon megéhezett. Kint a konyhában is nagy volt a felfordulás. A tányérok a szekrény tetejére gurultak, a lábosok az asztal alá bújtak, a csészék az asztal tetején táncoltak.

– Ma nem lesz reggeli! – nevettek kórusban a tányérok, de Kobak nem csodálkozott.

– Azt hiszitek, hogy csak tányérból lehet

enni?! – szólt oda nekik foghegyről. – Török a kenyérből egy darabot, és kész.

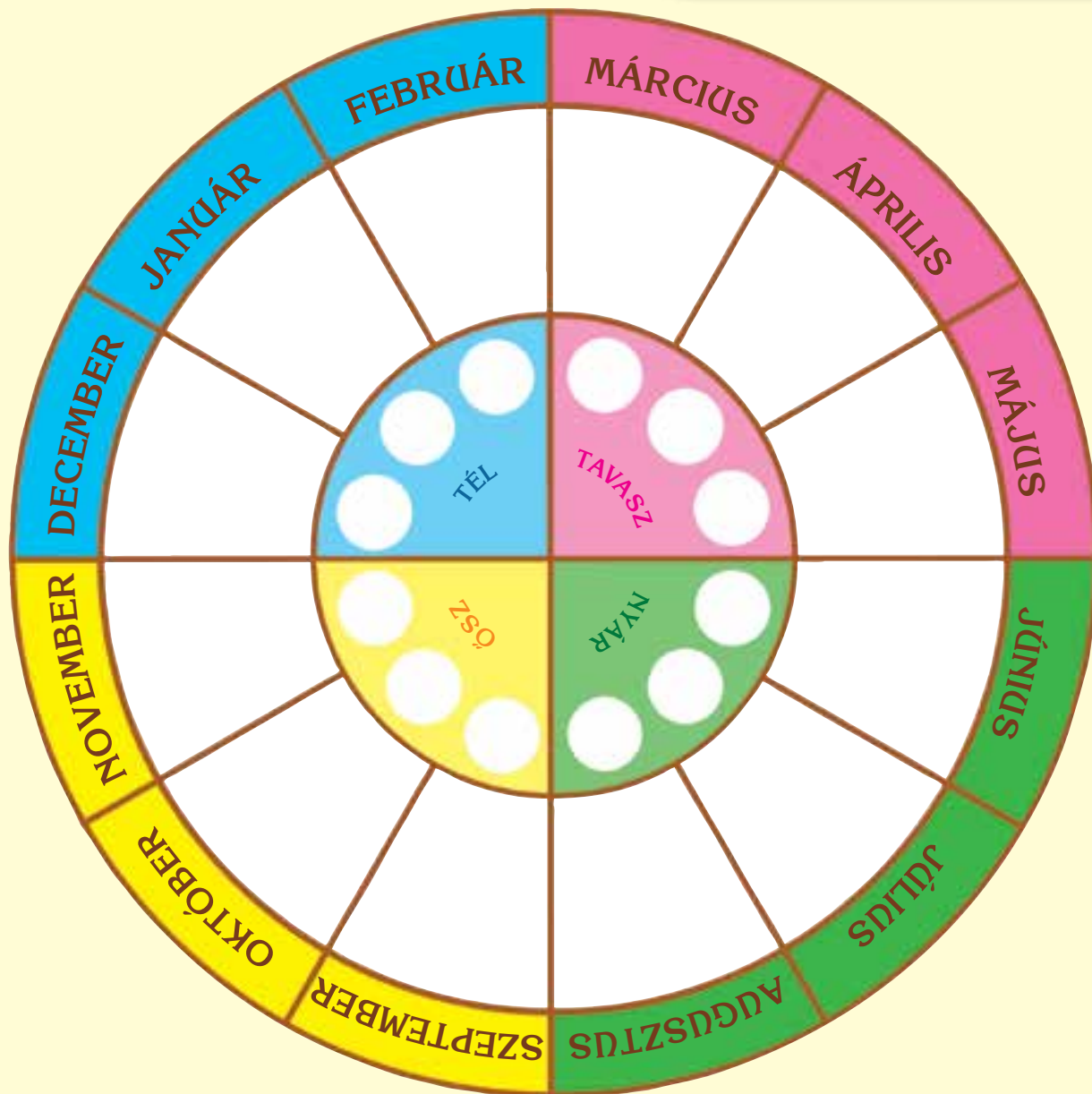
De a kenyér már ki is ugrott a kezéből.

– Fogj meg, ha tudsz!

Azzal elszaladt, Kobak utána. Addig szaladtak, míg vége nem lett a fura-mesének.

Szivárvány

ÉVSZAKÓRA

Január

Február

Március

Április

Május

Június

Július

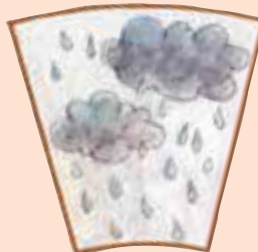
Augusztus

Szeptember

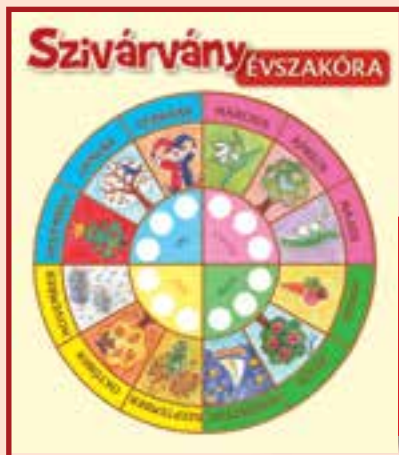
Október

November

December

Így néz majd ki, ha elkészült.

Vágd ki a szemközti oldalról az évszakóra sárga téglalapját, majd a tizenkét hónap-szeletet. Ragaszd őket a helyükre az órán. A belső kör karikáiba jelöld be anya, apa, és a testvéreid születésnapját. A sajátodat se felejtse ki!

Nagyétkű Kórogyi

MÓRA FERENC nyomán

Nagyétkű Kórogyi jámbor kukta volt Nagy Lajos király udvarában s késnél, villánál egyébbel nem tudott hadakozni. Azzal azonban igen tudott bánni. Amelyik sült malacra ráfogta fegyverét, abból egy porcogó sem maradt. De még egy kemence rétest, egy tarisznya diót is megevett rá s csak akkor mondta, hogy már elverte az éhét.

A főszakács egyszer megunta a tudományát. Megjelentette a királynak, hogy nem lehet meggyőzni Kórogyi Péter étvágyát.

– Föleszi az egész udvari konyhát, királyom – panaszolta félig bosszúsan, félig nevetve. – Semmit rá nem bízhatok a konyhán, mert amit süt-főz, mind maga eszi fel.

– Sebaj – nevetett a király –, ennyit csak elbír a magyar király udvara.

Viseljétek gondját. Ritka tudomány az övé, hátha

még hasznát is vehetjük valamikor.

Ettől fogva gyöngy élete volt a nagyétkű Kórogyinak. Most már nem csak az éhét vehette el, de jól is lakhatott kénye-kedve szerint. Ki is gömbölyödött, mint a duda, s mikor az olasz hadjáratba indult Lajos király, gurítani kellett a táborban a nagy étkű Kórogyit, mint a hordót.

Rimánkodott is a főszakácsnak, hogy hadd

maradhasson ő otthon, házőrző pásztornak, de azt meg nem indította a könyörgés.

– Minden gulyánkat fölennédd, mire hazakerülnénk! Kiinnád rájuk a Duna vizét! Gyere velünk, atyámfia, böjtöld meg egy kicsit a sok dínomdánomot!

Nem is szenvedte meg úgy senki az olasz hadjáratot, mint a nagyétkű Kórogyi. Maga a király is csak úgy a körme közül ebédelt, s bizony a jámbor kuktának sem igen terítették asztalt. Csak akkor volt jó neki, ha egy-egy narancserdőbe bevehette magát. Mégis, mire Nápolyig leértek, csak úgy csörgött már a csontja. Egyéb húsféléhez nemigen jutott az istenadta, hacsak varjút, verebet nem nyilazott magának. Utoljára pedig azok is kerültek a magyar tábor, annyit riasztgatta őket a nagyétkű Kórogyi.

Három hétig tartott Nápoly ostroma, mikor a szorongatott olaszok követeket küldtek Lajoshoz egyezkedés végett. Nagy kísérettel jöttek a követek, válogatott hadinéppel, szálfá termetű vitézekkel. Maguk fitogtatására vitézi tornát is játszottak a mezőn, dárdát hánytak, kopját törtek, s utoljára egy toronytermetű olasz levante nekiugrott a tábor mellett legelésző gulyának, fölkapta a legerősebb ökröt, s odatette Lajos király elé.

Csudálkozó morgás futott végig a magyar urakon, Lajos király azonban kicsinylőleg legyintett.

– Különbet tudnak ennél a magyar legények! A legkisebb kuktám is megeszi azt az ökröt, amit ti megemeltetek!

Az olaszok nevettek a tréfán, azonban Lajos király komolyan előparancsolta a nagyétkű Kórogyit. Éppen sáskát szedett az istenadta a mezőn mérgelődve, hogy az olasz föld egyéb húst nem terem.

– Készülj az ebédre, Péter fiam – mondta a főszakács –, meg kell mentened a magyar becsületet. Meg kell enned az ökröt.

Azt mondta rá Péter kukta, hogy ő arra mindig készen van, csak az ebéd készen legyen. A követek közül az egyik kiment a konyhába, vigyázni, hogy elkészítik-e az egész ökröt. A másik odaült Kórogyi mellé, hogy ugyan hova teszi azt a tenger húst.

Remekelt a főszakács, csinált vagy harminc fogást az ökréből. Sütötte pecsenyének, főzte becsináltnak, készítette borsos lével, tárkonnyal, tejfölös mártással, gyömbérrel, kavarta káposztával, keverte mindenféle fűszerszámmal.

Péter ette lélegzet nélkül, a szája egyik végén tömte befelé a húst, a másikon szórta kifelé a csontot. Mire mindent leeresztgetett a horpaszába, alig látszott ki a csonthegek közül. Akkor aztán azt mondta nagy alázatosan:

– Tán hozhatnák is már azt az ökröt, mert a sok mindenféle fogás majd el találja venni az étvágyamat!

Lajos király olyan jóízűen nevetett, hogy a könnye is kicsordult bele, a követek pedig ész nélkül takarodtak vis-

sza Nápolyba, s kinyitották a város kapuit a magyarok előtt. Olyan emberekkel nem lehet harcolni, akik közül a legalábbvaló is egy ökröt eszik meg együltében, s még akkor azt kérdezi, hogy hol van a többi.

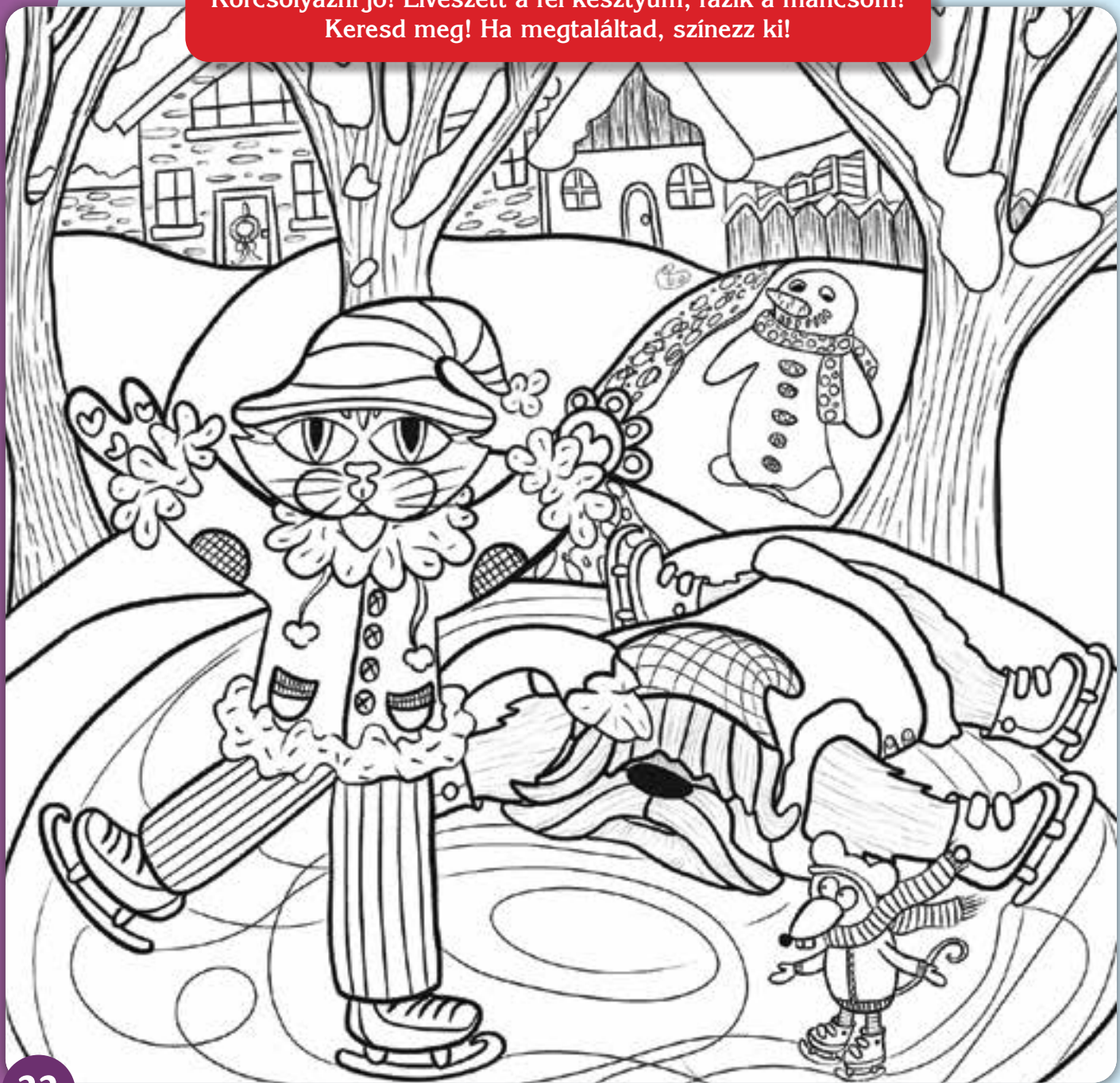
Így vette hasznát Lajos király a nagy-étkű Kórogyi tudományának, s volt rá gondja, hogy többet ne kelljen neki tücskön, vereben élni.

A rajzon egészséges és kevésbé egészséges fogásokat találsz. Adj mosolygós arcot annak, amelyiket szívesen fogyasztod. Kérdezd meg a szüleidet, mennyire egészséges a választásod!

Korcsolyázni jó! Elveszett a fél kesztyűm, fázik a mancsom!
Keresd meg! Ha megtaláltad, színezz ki!

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Lustálkodós
jó reggelt!

Éhes vagyok!

Veled megyek!

Nem én voltam!

Most gondolkodom.

Rajzolok.

Álmos vagyok.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Ismerkedjünk a fűszernövényekkel!

Amíg Kiskertész nagypapa kezében kedvenc könyvével a hintaszékben szundikált, nagymama hozzálátott az ebédkészítéshez. Barnabás és Dorottya szívesen segítettek: lenyalni való krémes kanál, hajtogatásra váró szalvéta és egyéb móka mindig jócskán akadt a konyhában.

– Mi ez a jó illat? – kérdezte Barnabás.
– A fűszernövények – mutatta nagymama a polcon sorakozó befőttes üvegeket.

– Fűszernövények? – csodálkozott Dorottya.
– Igen. Ezeknek a növényeknek a levelével, termésével vagy szárával izesítjük, színezzük, illatosítjuk az ételt. Az ebéd így nem csak finomabb, de tetszetősebb is lesz – mondta nagymama. – Gyertek, ismerkedjünk a fűszernövényekkel! Ez a piros por a fűszerpaprika őrlménye. A növény Amerikából származik. Ez itt édes. A csípős változatát akkor kezdték a magyarok használni, amikor nagyon-nagyon régen a fekete borshoz nehezen jutottak hozzá – közben a fekete színű befőttes üvegre mutatott. – A bors Indiából érkezik hozzánk. Ez a krémszínű a fokhagyma. Ez a barna meg itt, a fahéj, egy fa kérgéből készül Ázsiában. – Egy zöld színű üvegre mutatott. – A zöldfűszereink nagyrésze európai. Ez itt a petrezselyem.

Kérdezd meg anyukát, nagymamát, milyen fűszerekkel készült az otthoni ebéd! Színezd az üres befőttes üvegeket e fűszernövények színének megfelelően!

– Együtt termesztettük nagypapával! – lelkesedtek a lurkók a szárított petrezselyemzöld láttán, s beleszipantottak az üvegbe.

– Játsszunk szembekötős-felismerőst! – mondta nagymama. Unokái szemét egy-egy kendővel bekötötte. – Nem ér lesni! – mondta, s az egyik üveget Barnabás orra alá tartotta.

– Ez paprika! – találta el Barnabás.

– Ez könnyű, ez a fahéj! – vágta rá a másakra Dorottya.

– Fúúúj, büdi... Fokhagyma? – kérdezte Barnabás.

**Kösd össze a fűszernövényt
a neki megfelelő színnel!**

**Játsszatok otthon vagy
az óvodában, iskolában
különböző fűszernövényekkel
szembekötős-felismerőst!**

Játék és tanulás közben az idő elrepült, a fogások is elkészültek. Bors került a húslevesbe, fűszerpaprika és fokhagyma a sültre, petrezselyemzöld a köretre. Etetőszékbe ültették Nórát, Barnabás és Dorottya kistesóját, s már csak nagypapa hiányzott a szépen megterített asztaltól.

– Ébresszük fel nagypapát, hogy ne hűljön ki az ebéd! – kacsintott nagymama, s az utolsó befőttes üveget a lurkók kezébe nyomta, akik a hintaszékhez lopózva Kiskertész nagypapa orra alá borsot „törtek”. A csípős illattól akkorát prüszkölt, hogy kiesett a könyv a kezéből. A vicces jeleneten a három cinkos még sokáig szórakozott, s a kinti hóesést szemlélve elfogyasztották a desszertnek szánt fahéjas-almás süteményt.

Nálatok elkészült már a sütemény?

Lesd meg te is!

Januári hó-móka

A csupa kék és fehér szín jól idézi a fagyos időt a **csíkszentgyörgyi** másodikosok munkáin.

Székely Bence,
Gyergyóalfalu:
Évszakfa

Szeretettel küldjük a hóemberünkről készült képet, amelyet igen nagy jókedvvel, wc-papírtekercsből készítettünk nagycsoportos óvodásokként.
Kuzsma Andrea óvónő,
nagyvárad Szent László Óvoda

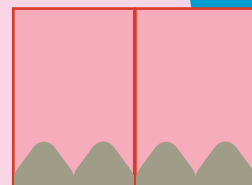
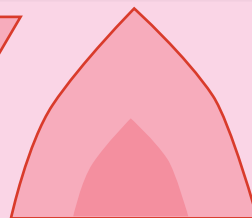
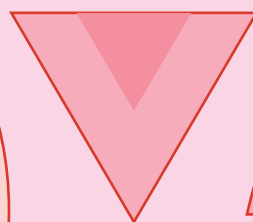
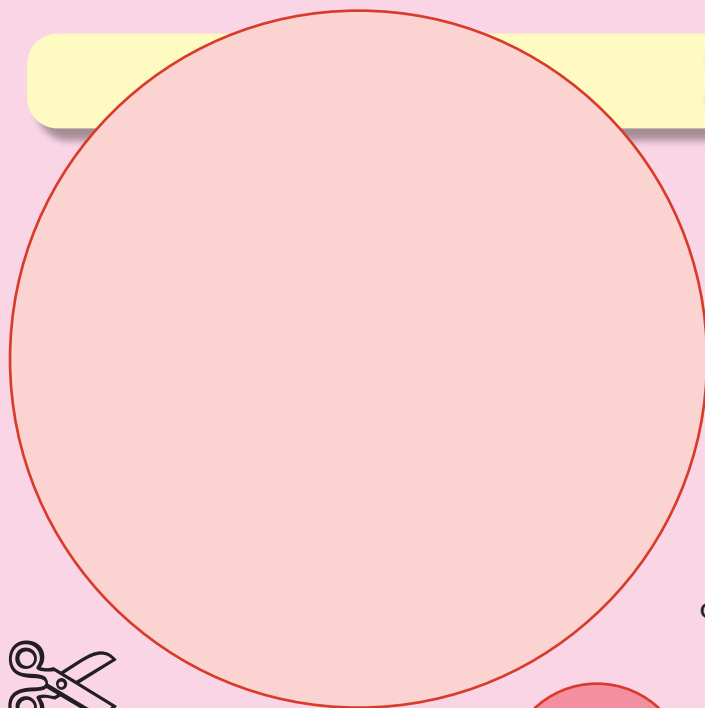
Lövétén, András Mónika osztályában is papírhengerből készült a hóember. Zseníliadrót-fülvédő óvja a megfázástól.

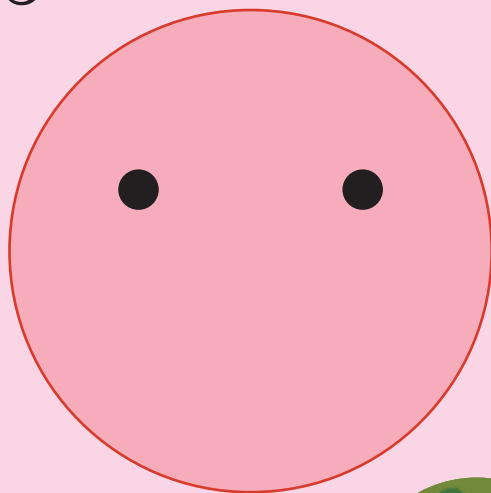
A szamosújvári Kemény Zsigmond Elméleti Líceumban **Fodor Emőke** és **Juhos Helga** tanítónők osztályában a hóeke-rajzolás minden fiú fantáziáját megmozgatta. A jegesmedvéhez a sablon „kéznél volt”.

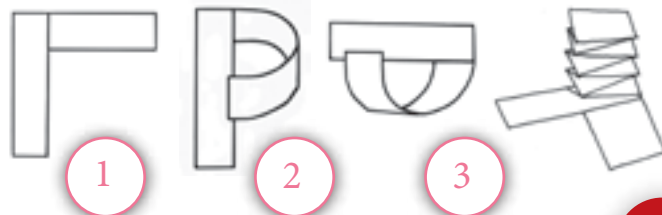
Szerencsemalac

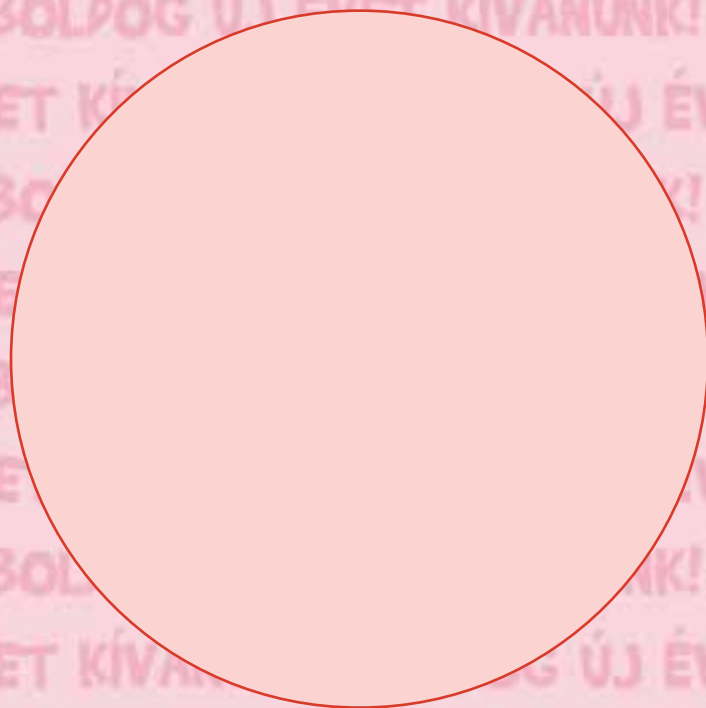

Vágd ki a kézimunka darabjait. A malac fejét, két fülét, lábát ragaszd a testére. A két csíkból készíts boszorkánylépcsőt – ha ezzel rögzíted az orrát, meglátod, milyen viccesen mozgatja.

Így készül a boszorkánylépcső: a két csíkot merőlegesen egymásra helyezve összeragasztjuk. Ezután egymásra hajtogatjuk őket, egyszer az egyiket, majd a másikat, mindaddig, amíg elfogy a csík, ekkor összeragasztjuk a végét.

Kocsán Odett őszi kézimunkái
Kökényesdről érkeztek.

Csak néhány ötlet a **szatmár-
németi Rákóczi Ferenc Isko-
lából, Reich Annamária** tanít-
ványaitól érkezett munkákból:
Lego-osztály, tengeralattjáró,
luficsalád.

Lukács Édua Struguraş
Ildikó tanító néni tanítványa
a marosvásárhelyi
Református Kollégiumban.
A róka és a daru meséjéhez
készített papírbábokat.
Osztálytársa, **Fekete Júlia**
lisztrajzzal lepette meg
bennünket.

*Az ember leghűségesebb
társát, a kutyát hajtogattuk
fehér papírból, majd színe-
ztük kedvünk szerint.*
Szabó Gyöngyi tanítónő
és **szilágycsehi** osztálya

Csipike postája

Boldog újesztendőt! Köszönjük, hogy írtok nekünk! Ne lustálkodjatok az új évben sem. Íme, kik szorgoskodtak az elmúlt időszakban:

Visky Ferenc, Tóth Zsófia Boglárka, Takács Hunor András, Nagyvárad;

Lakatos Abigél, Herbszt Ilka, Kézdivásárhely;

Kocsán Odett, Kökényesd; Adorján Kristóf,

Balázs Edina, Szőke Arnold, Kalló Botond, Sárvasár; Varga

Bence, Nagykároly; Daczó Gyopárka, Szentegyháza; Virgí-

nás Zsuzsanna, Kolozsvár; Kaszta Ivett, Hadadnásd;

Tunyogi Zselyke, Dész; Ruszuly Dorottya, Csíkszentkirály;

Turkosi Márk, Négyfalu; a szentegyházi Hófehérke Óvoda;

a szilágybagosi, a szilágykerédi előkészítő; a csíkszentgyörgyi I.;

az avasújvárosi I.; a bogdándi I.; az árpádi előkészítő és I.;

a szalárdi I. B; a mezőfényi II.; a magyarlapádi II.; a nyá-

rádszeredai I. B osztály.

Miután elolvastuk a Szivárványból a mesét a három építészről, a tanítványaim kedvet kaptak, hogy lerajzolják azt a házat, amiben majd ők szeretnének lakni.

János Erzsébet tanítónő a szatmárnémeti Bălcescu–Petőfi Iskolából (Iván Márk rajza)

Kádár Emese, Marosvásárhely

Varga Ákos Bálint, Dész

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a gyűjtőlapra!

KÜRTI ANDREA rajza

E lapszám támogatói:

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY TÁMOGATÁSÁVAL

● A tavalyi Szivárvány-bélyeggyűjtemény minden kutysa örülne egy ekkora csontnak, mint amekkorát **Nagy Margit-Katalin tanítónő** diákjai a marosvásárhelyi R. Guga Iskolában ragasztottak belőlük.

● Szintén Marosvásárhelyen, a S. Duicu Iskolában, **Szövérfi Emese tanítónő** osztályában készült ez a dekoratív gyűjtemény.

Nagy Dániel, 6 éves Szivárvány rajongó a németországi **Mainz** városból küldte a „Teve és a patkány” című meseillusztrációt.

● A *kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégium* tavalyi I. B osztályának mind a huszonhárom tagja türelmetlenül várta hónapról hónapra az aranyos kutysokat, a Szivárvány-bélyegeket. Az új tanévben sem lesz ez másképp, várjuk a lap legfrissebb példányait. **Pop Éva Katalin** osztálynevelő

● A szilágyerkedi előkészítősök és harmadikosok, **Simai Klára-Krisztina** tanítványai a járvány miatt otthon készítették el a Márton-napi kézimunkákat. Lehet, hogy így még változatosabbra sikeredtek?

Címlap:
**DARVAY
TÜNDE**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLII. évfolyam, 439. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: LÁSZLÓ NOÉMI. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlap-szerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Szabó Linda,
Zabola

Várszegi Máté,
Gyergyóalfalu

Bajkó Szilárd,
Gyergyóditró

Muntean Balázs,
Szilágysomlyó

Bányai Szilvia,
Szatmárnémeti

Kovács Szabina,
Szatmárnémeti

Ára 5 LEJ

Melléklet

Csipike alszik, de az állatok közül jó néhány még éberen rejtőzködik a téli erdőben.
Keresd meg és színezd ki őket!

Kislánynak vagy kisfiúnak való ez a ruhadarab? Színezd rózsaszínre, illetve kékre a mellette levő pöttyöt, zöldre, ha mindketten felvehetik.

Rajzolj hópelyhet a téli, napocsát a nyári ruhák mellé.

Színezd ki azokat a ruhadarabokat, amelyeket szívesen felvennél.

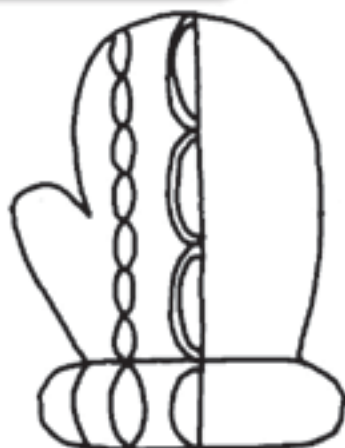
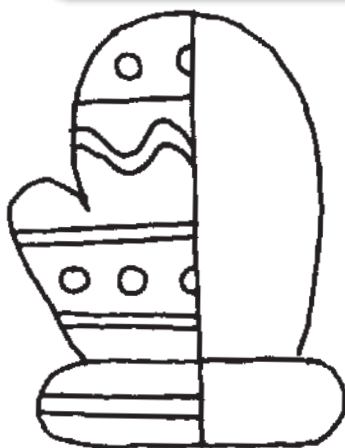

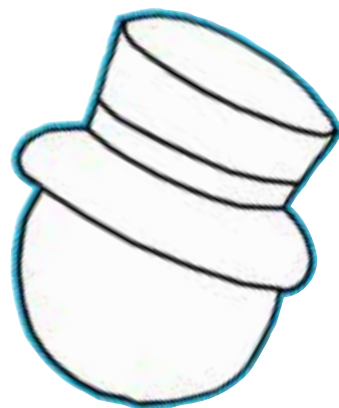
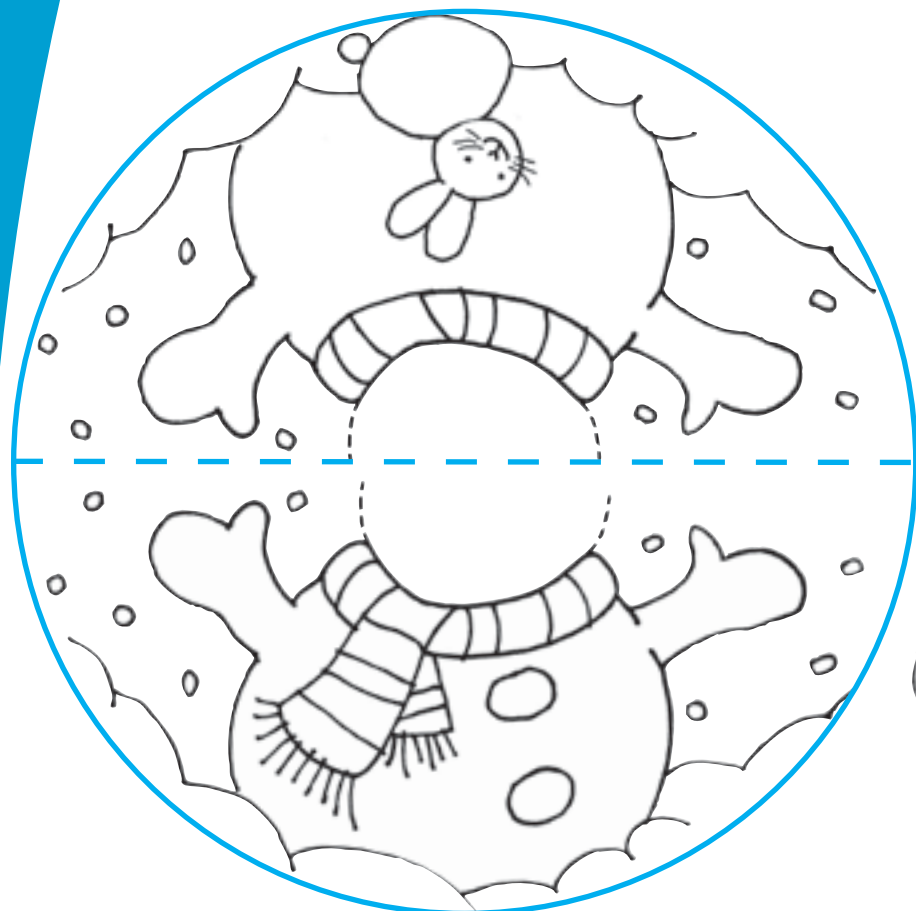
Hintázó hóember

A vastag vonalak mentén vágd
ki a kört és a hóember fejét.
Színezd ki mindkettőt, majd
hajtsd ketté a kört,
és ragaszd rá a hóember-fejet.
Ha megpöccinted,
vidáman billeg.

Egészítsd ki a kesztyűk mintáját.
Tervezz mintát az üres kesztyűre!

Folytasd a sálak mintáját,
és színezd ki őket!

